

STAROSTWO POWIATOWE W OSTROWCU ŚWIĘTOKRZYSKIM

Ostrowiec Świętokrzyski 2021-12-20

Znak: Or.III.152.1.2.2021

*Pani
Katarzyna Konat*

Działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach¹, odnosząc się do merytorycznego zakończenia postępowania petycyjnego, niniejszym zawiadamiam o sposobie załatwienia sprawy:

W odpowiedzi na petycję z dnia 15.11.2021 r. (19.11.2021 r. – data wpływu do organu) informuję, że dnia 19.04.2021 r. wydana została decyzja Starosty Ostrowieckiego nr 166/2021 znak: AB.6740.99.2021.SP udzielająca Spółce z o. o. P4 z siedzibą przy ul. Wynalazek 1 w Warszawie pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej P4 nr OSC3304D wraz z wewnętrzną linią zasilającą oraz niezbędną infrastrukturą techniczną - na działce nr ew. 3/2 (obr.4, ark.1) położonej przy ul. Granicznej w Ostrowcu Świętokrzyskim.

Przedmiotowa inwestycja została zaprojektowana na terenie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Zmiana nr 6 części miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, położonej w rejonie ulic Grabowiecka, Graniczna i Las Rzeczeki” zatwierdzonego uchwałą nr LII/830/2002 Rady Miejskiej w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 25.04.2002 r.

Działka nr ew. 3/2 (obr. 4, ark. 1) położona w Ostrowcu Świętokrzyskim, na której zlokalizowana została przedmiotowa inwestycja znajduje się na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 30MN, U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług. Stacja bazowa telefonii komórkowej stanowi infrastrukturę techniczną, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w zakresie przeznaczenia uzupełniającego dopuszcza lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej dla potrzeb lokalnych – przedmiotowa inwestycja jest zatem zgodna z zapisami cyt. wyżej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zachowanie zasady „dobrego sąsiedztwa” nie ma zastosowania w analizowanym przypadku, gdyż podstawowym kryterium jest tu zgodność planowanej inwestycji z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zasada „dobrego sąsiedztwa” stanowi jedną z przesłanek po spełnieniu której możliwe jest wydanie

¹ (Dz. U. z 2018 r., poz. 870)

decyzji o warunkach zabudowy w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Rozwój stacji telefonii komórkowej jest szczególnie wspierany przez ustawodawcę, czego wyrazem jest ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Zgodnie z art. 46 ust. 1 cyt. wyżej ustawy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi. Natomiast ust. 2 tego przepisu stanowi, że jeżeli lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej nie jest umieszczona w planie miejscowym, dopuszcza się jej lokalizowanie, jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu ani nie narusza ustanowionych w planie zakazów lub ograniczeń. Przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Decyzja o pozwoleniu na budowę zatwierdza projekt budowlany sporządzony przez osoby posiadające uprawnienia budowlane do projektowania w odpowiedniej specjalności. Jednym z elementów projektu budowlanego są geotechniczne warunki posadowienia sporządzone dla potrzeb projektowanej inwestycji. Dla przedmiotowej stacji bazowej telefonii komórkowej geotechniczne warunki posadowienia inwestycji sporządzone zostały na podstawie przeprowadzonych badań przez uprawnionego geologa Pana Piotra Gołębińskiego. Zgodnie z opinią geotechniczną zawartą w projekcie budowlanym przedmiotowy obiekt zaliczono do drugiej kategorii geotechnicznej, a warunki gruntowe określono jako proste. Zgodnie z zaleceniami geologa obiekt należy posadzić poniżej głębokości zalegania utworów antropogenicznych, przy czym ostateczna decyzja należy do konstruktora. Projektant branży konstrukcyjnej podjął decyzję o posadowieniu wieży na płycie fundamentowej o średnicy 7,5 m na głębokości 2,5 m p.p.t. Odpowiedzialność za sporządzony projekt, zatwierdzony niniejszą decyzją, jego jakość, rozwiązania oraz zastosowanie zawartości projektu do określonego przez Inwestora celu z uwzględnieniem właściwych przepisów i norm - ponosi projektant.

Przedmiotowa inwestycja nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgody na realizację przedsięwzięcia, ponieważ budowa ww. stacji nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jak i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U z 2019 r. poz. 1839). Wyżej wymienione rozporządzenie określa rodzaje inwestycji, których realizacja może wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz warunki kwalifikowania przedsięwzięć. Podstawową wartością dotyczącą stacji bazowej jest **równoważna moc promieniowania izotropowo – PEIRP**. Jest to moc, jaka jest bezpośrednio wypromieniowana z anteny. Kolejnym parametrem jest **kierunek wiązki głównej**

promieniowania anteny zwany potocznie wiązką główną. Pod tymi sformułowaniami kryje się wektor o początku w środku elektrycznym anteny i zawierający kierunek maksymalnego promieniowania anteny. Odległość miejsc dostępnych dla ludności to z kolei odcinek prostej, który wyznacza się wzdłuż osi wiązki głównej, uwzględniając azymut i pochylenie tej osi oraz istniejące zagospodarowanie wokół stacji bazowej. Przez pojęcie **miejsca dostępnego dla ludności** rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia specjalistycznego sprzętu (zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U z 2021r., poz.1973 tj.). Należy mieć na uwadze, że zapisy w ww. rozporządzenia uwzględniają równoważną moc promieniowania izotropowego w osi głównej wiązki promieniowania anten sektorowych z wyłączeniem radiolinii.

W przypadku rozpatrywanej instalacji źródłem energii elektromagnetycznej wypromieniowanej do otoczenia i mogącej stwarzać potencjalne zagrożenie dla zdrowia ludzi są anteny sektorowe. Rozwiązaniem ograniczającym ich potencjalne oddziaływanie jest umieszczenie anten wysoko ponad gruntem i okoliczna zabudową, co zastosowano dla tej inwestycji. Projektowana stacja będzie posiadać 7 anten sektorowych, wszystkie anteny zamontowane będą na wysokości 41 m. Ponadto dla normalnej pracy moc dostarczana do anten jest mniejsza, a przy braku ruchu abonenckiego stacja emituje jedynie sygnał pilotujący.

Dla objętej wnioskiem jednej anteny sektorowej oznaczonej L081 wypadkowa równoważna moc promieniowania izotropowa zawiera się w przedziale 100 – 500 W, dla jednej anteny sektorowej oznaczonej U091 moc ta zawiera się w przedziale 500 – 1000 W, dla trzech anten sektorowych oznaczonych L082, U092, L084/U094 wypadkowa równoważna moc promieniowania izotropowa zawiera się w przedziale 1000 – 2000 W, dla jednej anteny sektorowej oznaczonej L083/U093 wypadkowa równoważna moc promieniowania izotropowa zawiera się w przedziale 2000 – 5000 W oraz dla dwóch anten sektorowych oznaczonych U213, U214 wypadkowa równoważna moc promieniowania izotropowa zawiera się w przedziale 5000 – 10000 W.

Z załączonej do wniosku kwalifikacji instalacji radiokomunikacyjnej wynika, że dla anteny sektorowej L081 przy minimalnym i maksymalnym pochyleniu wiązki (od 0° do 10°) w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego anteny w osi głównej wiązki promieniowania danej anteny nie występują miejsca dostępne dla ludności, dla anteny U091 przy minimalnym i maksymalnym pochyleniu wiązki (od 0° do 10°) w odległości 40m, dla anten L082, U092, L084/U094 przy minimalnym i maksymalnym pochyleniu wiązki (od 0° do 10°) w odległości do 70 m, dla anteny L083/U093 przy minimalnym i maksymalnym pochyleniu wiązki (od 0° do 10°) w odległości do 150 m, dla anten U213, U214 przy minimalnym i maksymalnym pochyleniu wiązki (od 0° do 10°) w odległości do 200 m od środka elektrycznego anteny w osi głównej wiązki promieniowania danej anteny nie występują miejsca dostępne dla ludności.

Obszar oddziaływania przedmiotowej inwestycji zamyka się w granicach działki objętej inwestycją. Zgodnie z załączoną dokumentacją planowana inwestycja nie powoduje ograniczeń w zagospodarowaniu działek sąsiednich, nie powoduje zmian splotu wód powierzchniowych na nieruchomości sąsiednie, nie wpływa na

warunki ochrony przeciwpożarowej, jak również nie pozbawia sąsiednich nieruchomości dostępu do drogi publicznej oraz dostępu szeroko rozumianych mediów (woda, ciepło, prąd, telekomunikacja). Sporna inwestycja nie niesie za sobą ponadnormatywnych uciążliwości w zakresie emisji pól elektromagnetycznych.

Biorąc pod uwagę, że przedłożony projekt budowlany był kompletny, zgodny z obowiązującymi przepisami, został sporządzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane i legitymujące się zaświadczeniem o wpisie na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego, jak również sam wniosek był zgodny z art. 32 ust. 4 ustawy – Prawo budowlane, to w myśl art. 35 ust. 4 cyt. wyżej ustawy „**organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę**”. Przepisy nie wskazują znormalizowanych odległości stacji telefonii komórkowych od zabudowy mieszkaniowej.

Podkreślić należy, że Inwestor przed przystąpieniem do eksploatacji instalacji zobowiązany jest zgodnie z art. 152 ust. 4c ustawy Prawo Ochrony Środowiska dokonać zgłoszenia instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, organowi ochrony środowiska, tj. Staroście. Załącznikiem do tego zgłoszenia jest sprawozdanie z wykonanych pomiarów poziomu pól elektromagnetycznych sporządzone przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2021 r. poz. 1344).

Dla przedmiotowej inwestycji zgłoszenie takie wpłynęło do tut. organu dnia 30.11.2021 r. Z załączonego do zgłoszenia sprawozdania wykonanego przez laboratorium posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji wynika, że w miejscach dostępnych dla ludności, dopuszczalne poziomy pól elektroenergetycznych w środowisku, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, uznaje się za dotrzymane w obszarze pomiarowym, w którym w wyniku zastosowania sposobu sprawdzenia dotrzymania dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, udokumentowano, że żadna z wartości wskaźnikowych nie przekracza 1 (wyniki pomiarów stanowią informację publiczną i można się z nimi zapoznać na stronie Powiatu Ostrowieckiego w biuletynie informacji publicznej – BIP w zakładce „komunikaty i ogłoszenia”).

Dodatkowo zgodnie z art. 122a cyt. wyżej ustawy „*prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia emitującego pola elektromagnetyczne, które są stacjami elektroenergetycznymi lub napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV, lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz, są obowiązani do wykonania pomiarów poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku każdorazowo w przypadku zmiany warunków pracy instalacji lub urządzenia, w tym zmiany spowodowanej zmianami w wyposażeniu instalacji lub urządzenia, o ile zmiany te mogą mieć wpływ na zmianę poziomów pól elektromagnetycznych, których źródłem jest instalacja lub urządzenie”*

STAROSTA
Marzena Cebniak